

CHARIZMA

TOTO ČÍSLO
VÁM PRINÁŠA

Duch Boží a duch sveta III.	1 - 2
2. časť prednášky Maria Landiho	3 - 4
Rastúce ovocie	5
Dejiny združenia JAS	6
Krst Duchom Svätým	7-8
Spoločenstvo	8
Otázky a odpovede dnes s ThLic. A. Matelom	9 - 10
Svedectvá	10
Informácie	11 - 12
Chariknižnica	12

Skúsenosť Ducha

Karol Rahner vo svojich turíčných meditáciách (*Skúsenosť ducha*, Prešov 1999) hovorí, že „v Cirkvi vždy existovala mystika, entuziastické zážitky, skúsenosti a pohyby, ktoré sa - aj keď v najrozličnejších podobách a interpretáciách - chápali ako skúsenosti Svätého Ducha“. Sú to skúsenosti „veľmi pôsobivé a oslobodzujúce“. Skúsenosti, „ktoré menia človeka, otvárajú mu celkom nové horizonty života“ a na dlhý čas poznačujú jeho vnútorný postoj. Jednoducho povedané skúsenosti, že Duch je viacej ako kúsok tohto časného sveta, že zmysel človeka nezaniká v šťastí tohto sveta. Skúsenosti „odvahy a odrážajúcej sa dôvery, ktorá vlastne už nemá preukázateľné zdôvodnenie prameniace v úspechu tohto sveta“. Skúsenosti, v ktorých „človek všetko necháva, aby uprednostnil bezhraničné tajomstvo Boha a urobil rozhodnutie, týkajúce sa konkrétnej skutočnosti života i sveta“.

Tieto skúsenosti - ako to hovorí Karol Rahner - môžeme „pokojne nazvať i „krstom Ducha“ a pripísať ich účinku Ducha daného spoločenstvu v rámci skúsenosti zo spoločnej modlitby“.

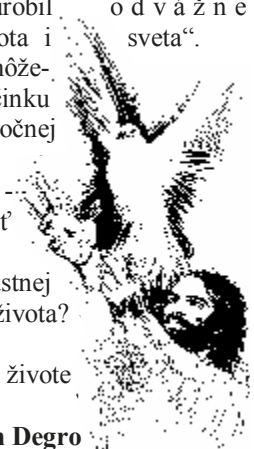
Vyznávame ako kresťania - ako charizmatici - opierajúci sa o svedectvo Písma, že aj my môžeme mať takúto skúsenosť Ducha?

Veríme, že každý z nás ju nadobúda podľa vlastnej historickej a individuálnej situácie svojho jedinečného života?

Veríme, že ju môže nadobudnúť každý kresťan?

Je táto skúsenosť prítomná v našom každodennom živote alebo je minulosťou - len spomienkou?

Imrich Degro

Duch Boží a duch sveta III.

Sme súčasťou tohto sveta. Boh nás doňho zasadil a Ježiš neprosí Otca, aby nás z neho vzal, ale aby nás uchránil pred Zlým. Naším povolaním je žiť v Bohom darovanom svete, s Bohom darovaným životom a v obdarení Božím Duchom, ktorý je našim večným Zásťanom. Ide len o to, ako dať do vzájomnej harmónie výzvy Ducha so životom vo svete.

Mentalita sveta a Ducha

Ak niekedy používame termín „mentalita sveta“ a „mentalita Ducha“, v prvom prípade máme na mysli svet poznačený hriechom, ktorý sa snaží narušiť náš život s Bohom i život ako celok. A tu potrebujeme veľkú mieru opatrnosti i rozlišovania.

Áno, evanjeliové hodnoty sa snažíme mať v sebe usporiadané a predsa napriek tomu, že si myslíme, že žijeme dobre, v praxi sa náš

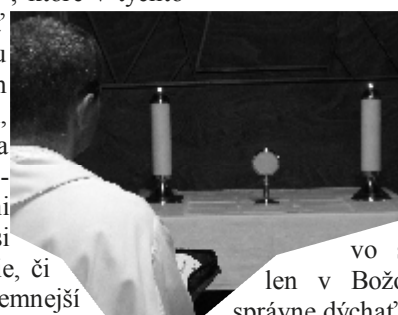
život veľmi neodlišuje od ľudí žijúcich podľa „mentality sveta“. Myslím na štýl života, do ktorého zavádzame veci, názory, postoje, nepomáhajúce, ale dokonca ubližujúce nám. Potom zisťujeme, že tými istými ústami chválime Boha a za chvíľu rozprávame veci, akoby Boh v našom živote nebol. Tými istými očami posväcujeme svoje vnútro pohľadom na Eucharistiu, na Krista, na Božie slovo a o chvíľu tie isté oči použijeme na sýtenie svojej žiadostivosti. Alebo „srdce“, ktoré v týchto chvíľach chce byť verné iba Bohu a túži po večnom spoločenstve s Ním, a niekoľko minút sa zas naplní iba prízemnými túžbami a snívame, ako si zabezpečíme zdravie, či pohodlnejší a príjemnejší

život na zemi. Veď dnes to tak všetci robia...

Koľko pevnosti charakteru, koľko odvahy, koľko sily potrebujeme mať v sebe, aby sme nepodľahli, aby sme sa nedali ovplyvňovať „módou“, „mobil mániou“, či inými svetskými trendmi; ešte raz zdôrazňujem, nie preto, že by boli všetky zlé, ale preto, aby sme ich vedeli v správnej miere zaradiť do svojho života pod vládou Ducha a nie sveta.

Bdelosť

Duch sveta sa vie nenápadne vkradnúť do nášho života, do našej rodiny, do nášho najbližšieho okolia a preto musíme byť bdeli. Pán Ježiš niekoľkokrát opakuje výzvu „bdejte!“ Predovšetkým nad Božou prítomnosťou vo svojej duši, pretože len v Božom Duchu môžeme správne dýchať.

Sme poslaní do sveta, aby sme svet prinavracali k Božiemu obrazu. Je to možné len vtedy, ak máme vo svojej duši poriadok, keď vieme, kde je „sever“ a s pomocou Božej milosti víťazíme nad tým, čo je vo svete pokazené, hriešne. Je to stály zápas, pociťujeme ho ako „kto z koho“. Občas vidíme aj svoje zlyhania, ale nedajme sa tým mýliť, keď sa zlé na nás nalepí. Dôležité je, čo ďalej urobíme v prospech Božieho víťazstva v nás i okolo nás. Náš život vo svete sa neriadi heslom: „Kto nič nerobí, nič nepokazí!“ To je protievanjeliová výzva. Dospelý kresťan neuteká pred svetom, aby sa nezašpinil. Je Bohom vyzvaný žiť vo svete a v ňom navonok i skryto podporovať Boží plán so svetom.

Aký je svet?

Televízia, či iné fenomény života sa nám nepriamo snažia nahovoriť, ako je to s tým svetom zlé,

ako v ňom zlo na každom poli ľudského života víťazí. Áno, prijímam aj túto pravdu o našom svete, ale zároveň dodávam, že je neúplná a tým skresľujúca, zavádzajúca.

V správach sa nedozvedáme o tom, koľko krásnych, ušľachtilých činov urobili ľudia v tento deň. Koľko práce odvedli, aby uľahčili život sebe i iným, koľko výchovného úsilia sa vynaložilo na to, aby sa niekto mohol naučiť žiť hodnotným životom, koľko obety priniesli ľudia v tento deň, aby pomohli iným. Správy tohto druhu sú ojedinelé. Spravodajskú redakciu nezaujímajú život v rodine, kde sa ľudia majú radi, ich nezaujímajú citlivé ošetrovanie pacienta zdravotnou sestričkou, k čomu pridá i láskavé slovo. Ich nezaujímajú zostarnutý človek modliaci sa za svoje deti, aby im Boh požehnal. To by asi televízia rýchlo skončila. Žiaľ! zlo kričí

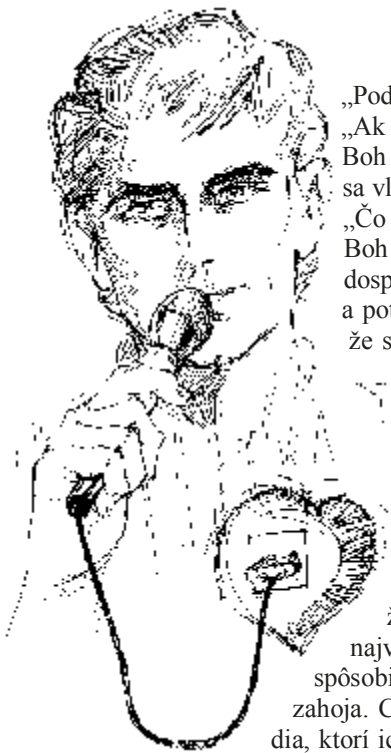
a dobro to nevie. A predsa, čoho je viac v živote, aký je skutočný, reálny obraz nášho života? Nedajme sa infikovať zlom, nedajme sa nakaziť predstavou o zlom svete. Iste nie je dobrý, ale nie je ani natoľko zlý, aby nemohol byť lepší. Kto by prepadol dojmu, že svet je zlý a nedá sa s ním nič robiť len ho zničiť alebo pred ním utiecť, podľahol by mentalite Zlého. On sa snaží ľudí odrádzať od akéhokoľvek pokusu spolupracovať s jeho Stvoriteľom i Spasiteľom.

Som presvedčený o tom, že vo svete je toľko dobra, že sa oplatí prežiť, aby ho mohlo byť ešte viac. Všetci máme hlboko vo svojich srdciach vpísaný Boží zákon. Zákon Božej lásky, Božej pravdy, Božích skutkov. Buďme vďační, že môžeme v tomto svete žiť, že v ňom máme vznešené poslanie, že nás v ňom vedie Boží Duch a že v ňom víťazíme nad svetom v nás i okolo nás. Pán Ježiš nás povzbudzuje: „*dúfajte, ja som premohol svet*“ (Jn 16,33).

Peter Brodek

vo svete je toľko dobra, že sa oplatí prežiť, aby ho mohlo byť ešte viac

Interview s Bohom

„Pod ďalej,“ povedal Boh. „Tak ty by si so mnou chcel urobiť interview?“

„Ak máš čas?“ povedal som.

Boh sa usmial a odpovedal: „Môj čas je večnosť a preto je ho dosť na všetko. A na čo sa vlastne chceš spýtať?“

„Čo ťa na ľuďoch najviac prekvapuje?“

Boh odpovedal: „To, že ich nudí byť deťmi a tak sa ponáhľajú, aby dospeli, a keď sú dospeli, zas túžia byť deťmi. Prekvapuje ma, že strácajú zdravie, aby zarobili peniaze, a potom utrácajú peniaze za to, aby si dali do poriadku svoje zdravie. Prekvapuje ma, že sa natoľko strachujú o svoju budúcnosť, že zabúdajú na prítomnosť, a tak vlastne nežijú ani pre prítomnosť, ani pre budúcnosť. Prekvapuje ma, že žijú, akoby nikdy nemali umrieť, a že umierajú, akoby nikdy nežili.“

Boh ma vzal za ruku a chvíľu sme mlčali. Potom som sa spýtal: „Čo by si chcel ako rodič naučiť svoje deti?“

Boh sa usmial a odpovedal: „Chcem, aby poznali, že nemôžu nikoho donútiť, aby ich milovali. Môžu len dovoliť, aby ich druhí milovali. Chcem, aby poznali, že najcennejšie nie je to, čo v živote majú, ale koho majú. Chcem, aby poznali, že nie je dobré porovnávať sa s druhými. Každý bude súdený sám za seba, nie preto, že je lepší alebo horší ako iní. Chcem, aby poznali, že bohatý nie je ten, kto má najviac, ale ten, kto potrebuje najmenej. Chcem, aby poznali, že trvá len pár sekúnd spôsobiť ľuďom, ktorých milujeme, hlboké rany, ale trvá veľa rokov, kým sa také rany zahoja. Chcem, aby sa naučili odpúšťať, odpúšťať skutkom. Chcem, aby vedeli, že sú ľudia, ktorí ich veľmi milujú, ale ktorí nevedia, ako svoje city vyjadriť. Chcem, aby vedeli, že za peniaze si môžu kúpiť všetko, okrem šťastia. Chcem, aby poznali, že skutočný priateľ je ten,

kto o nich všetko vie, a aj tak ich má rád. Chcem, aby poznali, že vždy nestačí, aby im odpustili druhí, ale že oni sami musia odpúšťať.“

Chvíľu som sedel a tešil sa z Božej prítomnosti. Potom som Bohu poďakoval, že si na mňa urobil čas. Poďakoval som mu za všetko, čo pre mňa a moju rodinu robí. A Boh odpovedal: „Kedykoľvek. Som tu dvadsaťštyri hodín denne. Len sa spýtaj a ja ti odpoviem.“

/Odznelo 7. 1. 2005 v relácii Českého rozhlasu 2 *Host' do domu*/

Ponúkame Vám druhú časť prednášky Maria Landiho, ktorá odznela na Celoslovenskom stretnutí vedúcich spoločenstiev ChO v Žiline 22. 9. 2005

Odvaha

Nepoznáme dobre situáciu na Slovensku, ale myslím, že je to podobné ako na ostatných miestach sveta. Potrebujeme nádej a lásku. Svet je zahalený v tme a vládne v ňom nenávisť a zúfalstvo. Duch Svätý prichádza, aby nám dal lásku a nádej.

Musíme sa pozeráť smerom hore, odvážiť sa, riskovať, neuspokojíme sa s týždennými stretnutiami, so zaspievaním niekoľkých piesní, spevom v jazykoch, obrazmi, prorocťom; neuspokojíme sa s tým, že sa stretáme v stredu od šiestej do siedmej, že sa objímame a pobožkame a každý potom odíde domov s presvedčením, že sme charizmatická obnova. Nemyslí si, že toto je to pravé. Charizmatická obnova je niečo oveľa krajšie, niečo oveľa dôležitejšie.

Cirkev sa na nás spočiatku pozerala s nedôverou a na niektorých sa ešte aj dnes tak pozerá. Ale vo všeobecnosti, na úrovni Vatikánu, aj na úrovni národných biskupských konferencií požívame úctu a badáme pozitívne prijímanie charizmatickej obnovy. Svätý otec, aj naši biskupi nás poznajú a vedia, že sme verní, úprimní, že neteoretizujeme. Nie sme katolícki intelektuáli, ale prinášame skúsenosť Ducha. Ak je táto skúsenosť pravá, aj keď nehovorí, sme proroci. A Cirkev dokáže spoznať prorokov. **Hovorí, že dnes je potrebné, aby sme boli prorockejší a dôsledne i s radosťou prežívali toto povolanie.**

Cieľ

Charizmatická obnova existuje vďaka milosti Ducha Svätého. My nemáme zakladateľa, nemáme veľké organizačné štruktúry. Možno je správne, že je to tak. Ale to nám nebráni, aby sme uvažovali ako jedno telo. Charizmatická obnova nie je súčtom jednotlivých ostrovov, skupín a spoločenstiev bez cieľa.

My máme cieľ. Nepozerať sa na seba ako súčet mnohých samo-

statných skúseností, ktoré sa nachádzajú jedna veľa druhej. Mali by sme sa na seba pozeráť ako na jedno telo, ktoré má jedno špeciálne povolanie vo svete a v Cirkvi na dvoch úrovniach. Jedno povolanie máme vo svojej Cirkvi, farnosti, diecéze, ale táto skúsenosť, ktorú dostáva každý, nám dáva aj povolanie v dejinách, ktoré sa týka celého ľudstva. Nemôžeme si myslieť, že naše povola-

nie sa vzťahuje iba na našu skupinu. Napríklad desať stareniek, ktoré sú už možno unavené zo slov farára, opakujúceho stále to isté. Ony chcú niečo nové. Ale toto nie je Obnova. Obnovu však tvorí týchto desať stareniek, ktoré žijú z moci Ducha Svätého. Tu nevystupuje problém veku, kultúry, spoločenského stavu a postavenia, **Obnova je otázka srdca.** Je to vliatie v Duchu, ktoré mení moje srdce a môj život a dáva mi žiť z moci Ducha.

Horiaci krík

Spievali sme pieseň o ohni. Dávajme si pozor, aby sme neboli iba zápalkami. Čo robíme so zápalkami? Zápalky sa zapália a po niekoľkých sekundách zhasnú. Charizmatická obnova nespočíva v tom, aby sme z ľudí narobili zápalky. Ani naše skupiny či spoločenstvá sa nemajú stať škatulkami zápaliek, ale **majú byť horiacimi kríkmi.** Nezhárajúcim kríkom, ktorý videl Mojžiš. V tomto znaku pochopil Božiu prítomnosť a prijal aj zjavenie. Pred týmto kríkom Mojžiš veril v Boha Abraháma, Izáka a Jakuba. Po príhode s horiacim krom začal Mojžiš veriť v Boha, ktorý sa predstavil slovami: „Ja som, ktorý som“. Horiaci ker sa stal miestom šírenia poznania Boha. A jeho viera sa zväčšila.

Aj naše skupiny sa majú stať miestami modlitby a vyliatia ohňa Ducha Svätého, kde bratia a sestry prijímajú zjavenie a rastú vo viere. Keď voláme niekoho na stretnutie, nevolajme ich modliť sa – toto robia

aj krishnovci aj moslimovia. My volajme bratov takto: „Príď a zmeň svoj život v moci Ducha Svätého!“ Ak prídeš modliť sa, neprichádzaš na predstavenie, ale prichádzaš, aby si prijal dar Ducha Svätého. A Duch Svätý je láska.

Láska

Svätý Pavol v liste Rimanom hovorí, že Božia láska sa rozlieva v našich srdciach prostredníctvom Ducha Svätého. Kde je vyliatie Ducha, tam je aj vyliatie lásky, lásky opravdivej, ktorá nie je citom, ale voľbou. Boh nás miluje nekonečne, ale Božia láska nie je len cit, Božia láska sa prejavila konkrétne v osobe, ktorou je Ježiš Kristus. Boh tak miloval svet, píše Ján, že poslal svojho jediného Syna, aby nezahynul nik, ale mal život. Boh miloval svojho Syna, ale napriek tomu ho vydal svetu. A Syn tak miloval Otca, že aj keď vedel, že sa musí vydať na cestu smrti, láska k Otcovi bola silnejšia ako smrť: "Otče, ak chceš, odním odo mňa tento kalich, ale nech sa nestane moja, ale tvoja vôľa."

Láska je aj cit, ale nielen cit. Láska je konkrétny záväzok. Aj Boh sa konkrétne zaviazal. Dal nám Ježiša Krista a vylial na nás Ducha Svätého. Niet nič konkrétnejšieho ako láska Ducha Svätého, ktorá naplňa náš život. Sme povolaní – ako hovorí Svätý otec – k veľkému vyliatiu lásky.

Evanjelizácia

Obnova je tu pre evanjelizáciu, nie aby sme vytvárali skupiny. Modlitbová skupina je miestom, v ktorej dostávame silu pre evanjelizáciu. Turíce potrebujú večeradlo, ale po Turíciach Peter vychádza von. Naše skupiny sú dôležitým miestom, kde prijímame Ducha Svätého, ale musia sa otvoriť svetu, ohlasovať Ježiša Krista a konať tak, aby moc Ducha

Svätého bola zjavná. Prvé kresťanské spoločenstvo je vzorom pre každé charizmatické spoločenstvo. V Skutkoch 2,42

nachádzame vzor, ako má vyzeráť kresťanské spoločenstvo, ktoré je modelom pre celú Cirkev, aj pre nás. Sú štyri piliere, na ktorých spočíva kresťanské spoločenstvo, ako to čítame v Skutkoch. Prvé spoločen-

Pozerať sa na seba ako na jedno telo, ktoré má jedno špeciálne povolanie vo svete a v Cirkvi.

stvo sa stretávalo kvôli modlitbe, na učení apoštolov, na lámaní chleba, na bratskom spoločenstve. V Skutkoch čítame ďalej, že Pán denne rozmnožoval ich počet.

Božie slovo

Ak žijeme v našich spoločenstvách pod mocou Ducha, ak sa snažíme žiť ako prvé kresťanské spoločenstvo, Pán nám bude stále posilať bratov a sestry, aby sa aj oni podriadili Ježišovi Kristovi.

V Skutkoch sa hovorí, že Duch Svätý je daný tým, ktorí sa podriaďujú Bohu. Aby sme mohli žiť z moci Ducha a podriaďiť sa Bohu, skutočne potrebujeme Ducha Svätého. Čo to však znamená podriaďiť sa Bohu? Čo znamená povedať, že Ježiš Kristus je Pán? To značí, že **charizmatická obnova opiera svoju činnosť o Božie slovo**, ktoré je základom charizmatického života. Lebo Duch Svätý je daný tým, ktorí sa podriaďujú Bohu. Ale ak sa ja nepodriaďujem Bohu, nepríde k vyliatiu Ducha, alebo bude len dočasné.

Často počujeme otázku, ako je to možné, že ľudia, ktorí zažili vyliatie Ducha, sú takí istí ako predtým. Stáva sa to aj tu? Prečo teda odchádzajú bratia, ktorí prežili vyliatie Ducha? Nechceli podriaďiť svoj život Božiemu slovu. Duch Svätý, ktorý sa chce vyliat, nenachádza vhodného príjemcu. Poznáte podobenstvo o rozsievачovi. Nemyslím si, žeby charizmatická obnova bola terénom z asfaltu, ktorý neprepúšťa zrno. Myslím si, že charizmatickej obnove často hrozí, že sa stane plytkým terénom. Ak zrno padne do takejto zeme, vyraší, ale má plytkú zem, nemá hĺbku, a po určitom čase zrno vyschne.

Hĺbka spoločenstva

Áká je hĺbka v našich spoločenstvách? Aký je prístup k Božiemu slovu, aká je formácia? Bez Božieho slova niet života v Duchu. Naším životným projektom je Božie slovo. Vyliatie Ducha bude sústavné a nepretržité, ak Božie slovo obnoví náš život. Máme veľmi náročnú úlohu. Čo sa týka Obnovy v Taliansku, badám že naše skupiny a spoločenstvá sú formované bratmi a sestrami,

o ktorých hovorí svätý Pavol v liste Korinťanom, že síce majú problémy, ale boli mimoriadne charizmatickí. Pavol hovorí: „Len sa pozrite na svoje povolanie, bratia, že tu niet veľa múdrych podľa tela ani veľa mocných, ani veľa urodzených, ale čo je svetu bláznivé, to si vyvolil

Boh, aby zahabil múdrych, a čo je svetu slabé, vyvolil si Boh, aby zahabil silných...“

Duch Svätý je daný tým, ktorí sa podriaďujú Bohu

Sme povolani

Možno pred desiatimi rokmi ste sa ani nepoznali, vy ste si nevybrali jeden druhého, možno po ľudskej stránke by ste ani neboli priatelia. Pán nás však dal dokopy a možno nevybral tých najlepších. Často sa hovorí, že v Obnove sme samí blázni a niekedy je to pravda. Nevie, ako je to u vás, ale v našich skupinách sa často vyskytujú aj psychicky slabí ľudia. Uprostred nás žijú ľudia zničení životom, trpiaci fyzicky i vnútornými

chorí, odkázaní na iných, ktorí potrebujú porozumenie a vypočutie. U nás je to tak. Je to aj u vás podobne? Nie sme však povolani zakladať nemocnice. Čo sa robí v nemocnici? Staráme sa o chorých, povzbudzujeme a pošleme chorého domov s nádejou, že sa už nevráti. Ale my dúfame, že k nám sa vráti.

Sme povolani budovať človeka. Keď prichádzajú do našich skupín títo bratia a sestry, musíme im ponúknuť aj vnútorné i fyzické uzdravenie, ak to Pán chce.

Máme ich bratsky prijať. Prichádzajú k nám ľudia s rozličnými chorobami a my na tieto choroby máme aj odpoveď. Touto odpoveďou je Ježiš Kristus. Táto odpoveď má priniesť uzdravenie pre týchto bratov a sestry, ktorí majú postupne dozrievať. Máme sa starať o budovanie človeka, lebo spoločnosť v človekovi spôsobuje deštrukciu, stále väčší rozklad.

Kultúra na západe je kultúrou egoizmu, vyhľadávaniu úspechov, peňazí, osobných záľub a nezáujmu o Boha. Účinok tejto kultúry je podobný ako účinok ateizmu, ktorý ste prežili vo svojej krajine aj vy. Čo sa deje, ak ľudia žijú v takomto prostredí? Mravný život je na nízkej úrovni, medziľudské vzťahy sú zlé. Existuje presvedčenie, že Boh nejstuje. Čo sa deje na púšti? Beduini nosiaci kvapku špinavej vody vo svojom batohu, ktorý roky nevidel oázu a zrazu ju nájde, zdá sa mu, že našiel poklad. Často sú aj naše skupiny pre mnohých bratov a sestry skutočným rajom, lebo predtým žili v pekle.

Našou úlohou je **budovať túto rozdrobenú, zničenú spoločnosť vierou**. Máme pomáhať našim bratom a sestram rásť vo viere. Vo viere zrelej, založenej na Ježišovi Kristovi, na láske, dotýkajúcej sa srdca emócií, ale aj nášho rozumu a rúk. Láske, ktorá sa dotkne celého človeka.

V katolíckom svete sa používal tento výraz: žijeme vo viere, aby sme si zachránili dušu. My nemáme zachraňovať len duše, ale zachraňovať človeka, ľudí. Človek sa skladá z tela, duše a ducha. Duch Svätý potrebuje telo, v ktorom by prebýval. Svätý Pavol to hovorí jasne, že naše telo je chrámom Ducha Svätého. Duch Svätý je daný človeku, aby sme sa stali viac ľuďmi. Amen. Aleluja.

Vyliatie Ducha bude sústavné a nepretržité, ak Božie slovo obnoví náš život.

Preložila Alžbeta Šuplatová

John Wimber

Rastúce ovocie

Dary sú pre charakter tým, čím ozdoby pre telo.

Príliš často sa kresťania zameriavajú na dary i nadprirodzené skutočnosti a ignorujú charakter. Ale tým popierajú základný princíp kresťanského života: **dary a schopnosti** – nech sú akokoľvek veľkolepé – **sú buď obmedzované alebo umocňované kresťanským charakterom.**

Často zisťujem, že tento jav je veľmi rozšírený medzi kresťanmi. V skutočnosti to bol veľký kameň úrazu aj na mojej ceste k moci Ducha Svätého. Jedným z hlavných dôvodov môjho odporu hovorenia v jazykoch bolo to, že sa mi nepáčili mnohí v jazykoch hovoriaci kresťania, ktorých som stretol.

Dary sú pre charakter tým, čím ozdoby pre telo.

Nádherné ozdoby – šperky, pekné šaty a podobne – vyzerajú dobre na peknom tele. Ale keď telo je zanedbané a stane sa nepríťažlivým, môžeš s ním urobiť čokoľvek – ozdobiť ho šperkmi, napaľovať ho, pokryť ho úžasnými šatami – aj tak nebude vyzeráť dobre.

Podobne je to aj s duchovnými darmi. Oni majú byť ozdobami dobre formovaného charakteru, ako základu pre ich správne preukazovanie (demonštrovanie). My **máme hľadať ovocie Ducha, ktoré predchádza hľadaniu jeho darov.** Dôležitou charakteristickou črtou ovocia je to, že ono rastie prechádzajúc procesom rozvoja. Vyvrcholí v dosiahnutí zrelosti, ale nie za jeden deň. Prechádza totiž procesom rozvoja, v ktorom tak vnútorné (genetické vybavenie) ako aj vonkajšie faktory (voda, pôda, teplota) sa spájajú, aby vytvorili zrelosť.

Ako kresťania prechádzame procesom formovania charakteru, v ktorom ovocie Ducha dorastá do zrelosti v nás. S Duchom Svätým,

žijúcim v nás, máme genetické vybavenie, aby sme odzrkadľovali Božiu prirodzenosť. Avšak **prvotné obrátenie nezaistíuje kresťanskú zrelosť.** Musíme byť ochotní trpezlivo sa podriaďovať a rázne spolupracovať s procesom učeníctva, chápajúc pri tom, že **neexistujú nijaké skratky ku zrelosti.**

Mnohokrát sme netrzepliví s týmto procesom a hľadáme spôsob ako ho skrátiť. Často nachádzam ľudí, ktorí hľadajú cesty, ako dosiahnuť zrelosť buď cez „zázrak“, alebo cez „štruktúru“.

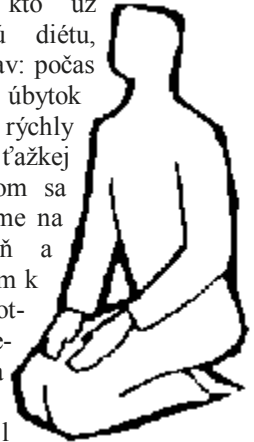
Títo ľudia chcú dospieť k niečomu skutočnému. Hľadajú šťastie a naplnenie vo svojom kresťanskom živote. Avšak ešte sa nenaučili považovať za rovnako dôležité toto naplnenie a završenie procesu rastu. Niektorí z nich chcú, aby sa nad nimi švihlo „čarovným prútkom modlitby“. Myslia si, že my môžeme pomocou vkladania rúk na nich a vyslovovaním správnej kombinácie slabík pretransformovať ich na duchovných super svätcov, schopných preskočiť vysoké problémy jedným skokom.

Ďalší pristupujú k hľadaniu štruktúrou: správny súbor duchovných disciplín, metód a techník, ktoré by ich katapultovali do duchovnej zrelosti.

Duchovné disciplíny a metódy nás môžu posunúť dopredu o hodný kus. No môžu byť istým spôsobom aj klamlivé. Nová technika alebo prístup sa často zdajú rozprávať o veľmi účinnými — na chvíľu. Ale keď tá novosť opadne, ostáva to účinným iba vtedy, ak to naďalej prevádzame trpezlivo počas dlhého časového úseku.

Každý, kto už držal nejakú diétu, pozná tento jav: počas prvých dní úbytok hmotnosti je rýchly a bez nejakej ťažkej námahy. Potom sa však dostaneme na určitú úroveň a postup smerom k nášmu hmotnostnému cieľu sa stáva pomalším.

V i d e l

som, ako sa tento princíp odohral nedávno v mojom duchovnom živote. Asi pred rokom sme spolu s manželkou cítili, že Pán nás volá ku pravideľnejšej a silnejšej modlitbe príhovoru za cirkev, s ktorými sme spojení. Prvé mesiace boli úžasné. Každé ráno sme naozaj vstávali a stretli sme sa s Bohom. Bolo to dynamické a vzrušujúce! Začínal som mať podozrenie, že práve ja by som mohol byť jedným z najlepších modlitebníkov v celom Kristovom Tele.

Neskôr to už bolo viac ako drina. Nevedel som vstať načas. Nevedel som ostať hore, keď som už raz vstal. Zdalo sa mi, že niečo vo mne kričí: „*Toto je hlúposť! Boh možno ešte ani nevstal! Prečo sa takto vyháňam von z postele?*“ Niektoré rána som mal dojem, akoby všetko, čo som robil, bolo len to, že som sedel na stoličke a nechal kávu stekať po mojej brade. Ak by som sa bol spoliehal na štruktúru, ktorá mala posunúť môj duchovný život dopredu, už dávno predtým by som sa bol vzdal tejto konkrétnej štruktúry.

Potrebuje si pevne uvedomiť skutočnosť, že **neexistujú nijaké skratky. Rast v charaktere je proces, ktorý sa odohráva deň za dňom, krok za krokom.**

Preložil D. Lukáč

Modlitba

Ochraňuj ma pred strachom,
že by som mohol zmeškať život.
Nedávaj mi, čo si prajem,
ale čo potrebujem.
Nauč ma umeniu
postupných krokov.

Antoine de Saint - Exupéry

Dejiny charizmatického hnutia V.

Združenie JAS

Ako sme videli v 1. časti, jeden prúd Obnovy, v tom čase asi najsilnejší, vyústil do založenia Združenia Jas, ktoré malo zabezpečovať katolícku animáciu a jednotu hnutia Obnovy v Duchu Svätom na Slovensku. Priamy podnet k jeho založeniu dal banskobystrický biskup Mons. Rudolf Baláž, ktorý ho aj schválil 12. októbra 1990. Nepriamy podnet k jeho založeniu dal aj spišský biskup Mons. ThDr. František Tondra. Keď som ho totiž navštívil s prosbou o povolenie Obnovy v Duchu Svätom a vymenovanie duchovných asistentov pre ňu v jeho diecéze, súhlasil s tým, ale žiadal najprv predložiť štatút. Ten však nejestvoval. A my sme si netrúfali dať Obnovu na Slovensku nejaký štatút, keďže Obnova ako široké hnutie nemala ani celosvetový štatút a mala ostať čo najviac otvorená pre rozličné skupiny. Cítili sme, že treba založiť združenie, ktoré by zabezpečovalo katolícke zjednocovanie všetkých skupín a jednotlivcov, hlásiacich sa k daru charizmatickej obnovy v Duchu Svätom. Predovšetkým sme mysleli na bratov a sestry všeobecného a základného zameralia, ktorí nemajú svoje zázemie v nejakej komunite alebo inej schválenej forme. Preto sme založili združenie pre službu Katolíckej obnovy v Duchu Svätom a jeho štatút sme predložili aj spišskému biskupovi. Ten potom vymenoval kňaza Milana Hvizdoša za duchovného asistenta Obnovy v spišskej diecéze.

Názov

Mnohí sa pýtajú: „Prečo práve Jas?“ Keď sme prosili Pána, aby dal meno nášmu združeniu, dostali sme

slovo cez Sväté Písmo (2 Sol 2, 8): „Potom sa zjaví ten zločinec, ktorého Pán Ježiš zabije dychom svojich úst a zničí jasom svojho príchodu“. **Pochopili sme, že máme prinášať „jas“ prichádzajúceho Pána a „jasat“ v Pánovi** a tak sme dospeli k pomenovaniu „Združenie Jas“.

(Ešte jeden skrytý význam je v názve JAS, charakteristický pre dnešnú dobu: J. a. s. – Ježišova ak-

Táto rubrika je rozdelená na dve časti: systematickú a aktuálnu formáciu.

V systematickej postupne predstavujeme vznik a vývoj ChO v celosvetovom meradle a zvlášť na Slovensku. Po historickom vstupe budú nasledovať katechézy o podstate a charakteristických črtách ChO. Ďalej si povieme niečo o „krste Duchom“. Následne budeme hovoriť o charizmách a ich používaní v službe iným.

V aktuálnej formácii budeme predovšetkým hovoriť o problematike života v spoločenstve.

ciová spoločnosť – sme Ježišovi akcionári. Toto je iba moja poznámka, ktorá nie je v štatúte, ale možno vás poteší).

Patrón

Štatút nášho združenia sme boli zaregistrovať na Ministerstve vnútra 18. októbra 1990, **na sviatok sv. Lukáša**. Riadením Prozreteľnosti nám registráciu urobili ihneď na počkanie, čo nie je bežné, a tak sa svätý Lukáš, charizmatický spolupracovník sv. Pavla, evanjelista a autor Skutkov apoštolov, stal patrónom začiatku nášho združenia. Prvým starostom Združenia Jas sa stal Martin Iskra z Banskej Bystrice a jeho prvým správcom Ing. Rudolf Toma, ktorého sme skoro na to prijali do zamestnania. O krátky čas na to bola prijatá do zamestnania aj Ing. Viera Nemcová. Ja som sa stal duchovným asistentom Združenia a hnutia Obnovy v banskobystrickej diecéze.

Konferencie a semináre

Pred vznikom samostatnej Slovenskej republiky sme sa zúčastňovali katolíckych charizmatických konferencií v Čechách. V tom čase však Združenie Jas zorganizovalo veľký evanjelizačný seminár, ktorý sa svojím charakterom a významom približoval konferenciám: evanjelizačný seminár s profesorom Tomislavom Ivančičom zo Záhrebu, 28.-30. augusta 1992 v Banskej Bystrici v Dome kultúry. Zúčastnilo sa ho 1200 sestier a bratov zo Slovenska, ale aj z Moravy a Čiech. Prednášky boli na tému: „*Vnútorne uzdravenie a oslobodenie – východisko šťastného života a predpoklad účinnej evanjelizácie*“. Z týchto prednášok vznikla naša najúspešnejšia kniha (1. vyd. 1993), z ktorej doteraz vyšlo asi 40 tisíc výtlačkov a stále je o ňu veľký záujem.

Od roku 1993 (po vzniku samostatnej Slovenskej Republiky) cez letné prázdniny **Združenie Jas, v spolupráci aj s inými skupinami Obnovy, organizuje charizmatické konferencie obnovy a evanjelizácie v Duchu Svätom**, ktoré sú zároveň aj ročnými konferenciami jeho členov. Sú otvorené pre všetkých členov a sympatizantov Obnovy v Duchu Svätom.

Pre skúsených členov sú príležitosťou osláviť Pána, prehĺbiť svoje poznanie a skúsenosti. Zároveň jednoducho sa modliť za potreby Cirkvi i Slovenska a slúžiť novým účastníkom. Pre nováčikov sú silným impulzom zapojiť sa aktívne do Obnovy a života Cirkvi i naplniť sa Duchom Svätým. Pre tisícky bratov a sestier sú konferencie požehnaným začiatkom alebo pokračovaním na ceste života v Duchu.

Vrcholom týchto stretnutí bývajú eucharistické slávenia pod predsedníctvom biskupov a večerné charizmatické pásma chvál a modlitieb, ktoré jeden brat nazval „Ježišovými diskotékami“.

V ovzduší Božej prítomnosti, lásky a silnej oslavy Pána sa mnohí vnútorne oslobodzujú a uzdravujú. Celá hala jednoducho v Duchu Svätom vyznáva: „*Ježiš Kristus je Pán! - na slávu Boha Otca*“ (porov. Flp 2, 11). Sú to vlastne otvorené trojdňové charizmatické duchovné cvičenia.

Václav Kocián

**Prehľad konferencií a veľkých seminárov
v réžii Združenia Jas**

28.-30. 8. 1992 – Evanjelizačný seminár, Banská Bystrica, účasť 1200, prof. Tomislav Ivančič: *Vnútorne uzdravenie a oslobodenie – predpoklad účinnej evanjelizácie*

15.-18. 7. 1993 – 1. konferencia slovenská, Banská Bystrica, účasť 1200, brat Greg Trainor, prof. Jozef Vrablec, P. Aleš Opatrný, P. Etienne Richer, P. Eliáš Dohnal, P. Václav Kocián: *Pokánie – Radosť z Pána – Evanjelizácia*.

13.-15. 5. 1994 – Evanjelizačný seminár, Prešov, účasť 4 tisíc, hlav. organizátor spoločenstvo Metanoja, členovia komunity Ján Krstiteľ z Talianska: *Rast jednotlivca a spoločenstva v službe a vo vernosti k Božiemu slovu*.

27.-30. 7. 1995 – 2. konferencia, Prešov, účasť 5 tisíc, P. Riccardo Argañaraz a ďalší: *„A budete mi svedkami ... až po samý kraj zeme“ (Sk 1,8)*.

12.-14. 7. 1996 – 3. konferencia, Zvolen, účasť 5 až 6 tisíc, P. Jozo Zovko, Bk. Pavol Hnilica a ďalší: *Cirkev – Spoločenstvo a evanjelizácia v Duchu Svätom*.

11.-13. 7. 1997 – 4. konferencia, Žilina, účasť 3 tisíc, sv. omša kard. Korca, P. Hans Buob a ďalší: *Pán Ježiš - Vykupiteľ človeka – a nás krst*.

10.-12. 7. 1998 – 5. konferencia, Zvolen, účasť 4 tisíc, brat Roy Hendy z Komunity otvorených dverí a ďalší: *„Nie silou a nie mocou, ale*

mojím Duchom – hovorí Pán“ (Zach 4,6).

2.-4. 7. 1999 – 6. konferencia, Žilina, účasť 3 tisíc, prof. J. Vrablec a ďalší: *„Nech je zvelebený Boh a Otec ...“ (Ef 1,1)*

21.-23. 7. 2000 – 7. konferencia, Žilina, účasť 3 tisíc, Bk. Dembowski z Poľska, prof. J. Vrablec a ďalší slov. kňazi: *Veľké jubileum ako pozvanie a účasť na svadobnej slávnosti (IM 4)*.

13.-15. 7. 2001 – 8. konferencia, Žilina, účasť 3 tisíc, Bk. Pavol Hnilica, prof. J. Vrablec a ďalší: *S Duchom Svätým do novej kresťanskej jari!*

29.-31. 8. 2002 – 9. konferencia, Prešov, účasť 2 tisíc, P. James Manjackal: *Ježiš – jediná nádej pre Slovensko*.

25.-27. 7. 2003 – 10. konferencia, Žilina, účasť 2 tisíc, P. Michael Slavík a slov. kňazi: P. Brodek, I. Iskra, J. Hrabovský, I. Špánik, diakon M. Potočiar + kom., I. Degro, V. Kocián: *Nové srdce pre Európu! – podľa vízie Jána Pavla II. o Slovensku*.

9.-11. 7. 2004 – 11. konferencia, Žilina, účasť 3 tisíc, P. James Mariakumar a bk. B. Dembowski: *Uzdravenie rodín Slovenska v „srdci“ Európy*.

8.-10. 7. 2005 – 12. konferencia, Žilina, účasť 3 tisíc, brat Thomas Paul Kodyian: *Uzdravenie rodín Slovenska v „srdci“ Európy (z pohľadu hlavy rodiny)*.

čítali. V ich srdciach sa posilňovala túžba po takých Turíciach, za aké sa modlil blahoslavený pápež Ján XXIII. na začiatku koncilu. To všetko pripravovalo pôdu pre vrúcnu modlitbu v spoločenstve, v ktorom si chceli počas celého víkend vyprosovať Ducha Svätého, obnovujúceho tvár Cirkvi i zeme.

Odpoveď Ducha znamenala pre nich opakovanie toho, čo sa stalo medzi učeníkmi Pána vo večeradle na Turíce. Odohrala sa v nich veľká vnútorná premena. Hovorili o novom povedomí lásky k Bohu, o nesmiernej túžbe modliť sa a oslavovať Boha, o novej príťažlivosti Písma a o vnútornej sile, ktorá ich pobádala vydávať svedectvo o vzkriesenom Kristovi. Rozprávali o krste v Duchu Svätom a o prijatých daroch milosti. Krst v Duchu nechápali v tom zmysle, že by bol náhradou sviatosti krstu a birmovania. Jeden z nich povedal: *„Bolo to skôr posilnenie a obnova týchto sviatostí, stali sme sa otvorenými pre prejav ich milosti.“*

Skúsenosť, ktorú prežívali títo mladí ľudia išla ďalej a zachytávala stále väčší okruh ľudí. Pribúda stále väčší zástup svedkov pochádzajúcich z rôznych krajín, kultúr, sociálnych skupín, sú tu laici i zasvätené osoby, kontemplatívni i aktívni mnísi. Jednoducho tí, čo uverili.

Deje sa niečo zvláštne: bez toho, aby tu existovali nejaké vzájomné spojenia, prejavuje sa Duch Svätý na rôznych miestach sveta, ako ten, ktorý ak už nie úplne rovnakým spôsobom, tak predsa veľmi podobným účinkuje.

Jeden starší kňaz uviedol:

„Viac ako dva týždne som bol úplne preniknutý radosťou a celkom novým pocitom Božej prítomnosti. Do očí sa mi samočinne tlačili slzy a prežíval som neopísateľnú radosť. Túžil som po očistení, žiadalo sa mi čítať Písmo a pociťoval som hlad po hodiny trvajúcich nepretržitých modlitbách.“

Iný kňaz prežil ovocie obnovy ako novú silu vo svojom vnútri. Časť Písma, slová a podobenstvá nadožadovali v ňom novú životnosť, ktorá

**„Krst Duchom Svätým“
- skúsenosť -**

Výklad termínu „krst Duchom“ môžeme viesť v dvoch rovinách – teologickej a skúsenostnej. Najprv by som rád priblížil to, čo bolo skôr. Ide o vlastnú skúsenosť s týmto fenoménom v Katolíckej cirkvi v polovici šesťdesiatych rokov minulého storočia.

Obnova v Duchu v katolíckom prostredí - podľa dostupných informácií - vznikla medzi študentami univerzity v Pittsburgu v roku 1967. Na vrchole sociálnej i náboženskej krízy, v pocite ľudskej bezmocnosti,

chýbajúcej sily pre život modlitby a konania sa rozhodlo niekoľko mladých ľudí stráviť víkend v utiahnutosti, v modlitbe a v pôste. Dobré si uvedomovali, že mnohí kresťania prežívajú svoju vieru len ako súkromnú záležitosť, prípadne v spojitosti s návštevou bohoslužieb. Chýba im však naplnenie Duchom Svätým a s tým spojený zápal srdca, ktorým horeli prví kresťania, keď na nich zostúpil Duch Svätý.

Túžba, aby Duch Svätý v nich pôsobil obnovenie, aby zahoreli nadšením pre Krista, bola umocňovaná skúsenosťou obnovených kresťanov z nekatolíckeho prostredia. Potvrďovali to aj Skutky apoštolov a listy sv. Pavla, ktoré celý rok pravidelne

ho prekvapovala. „Napísal som kedysi knihu,“ - dodáva k tomu - „ale len teraz sa slová a myšlienky naplnili živou skutočnosťou.“

Skrátka: čo sa zdá všetkým spoločné, to je pocit prítomnosti Svätého Ducha a moci, ktorá z neho vychádza. Takisto zmena kvality modlitby, prežívanie trvalej Božej prítomnosti, modlitba chvály, modlitba v „novom jazyku“. Niektorí dosvedčujú novú otvorenosť pre spoločenstvo, najmä pre spoločnú modlitbu, či oživenie prežívania sviatostí. Mnohí potvrdzujú obnovenie lásky k svojmu životnému stavu, či už k manželstvu alebo zasvätenému životu. Jednoducho svedectvá obnovených kresťanov a ich vierohodnosť núti k tomu, aby sme im venovali náležitú pozornosť. Ale o tom až na budúce.

P. Brodek

Modlitba

... pomôž mi, aby som čím skôr robil veci správne a aby som súčasnosť chápal ako to najdôležitejšie ...

Pripomeň mi, že srdce je často v rozpore s rozumom.

Pošli mi v pravú chvíľu niekoho, kto bude mať odvahu s láskou mi povedať pravdu.

Daj mi denný chlieb pre telo a dušu, prejav tvojej lásky, priateľskú ozvenu a aspoň občas pocit, že ma niekto potrebuje.

Viem, že mnohé problémy sa vyriešia sami od seba, daj mi silu, aby som dokázal čakať.

Chcel by som teba aj iných nechať prehovoriť. Najdôležitejšie veci si človek nehovorí, oni sú mu povedané ...

Daj, aby som na tieto najkrajšie, najťažšie, najriskantnejšie a najjemnejšie veci života dorástol.

Antoine de Saint - Exupéry

Spoločenstvo - stretnutie

Jestvujú rôzne formy stretnutia spoločenstva. Ale to, čo by nemalo chýbať na stretnutí je **modlitba, Božie slovo a vzájomné zdieľanie sa**. Toto tvorí základ každého stretnutia. Samozrejme, že na forme a priebehu stretnutí sa treba vzájomne dohodnúť. Každý člen spoločenstva má právo sa k tejto otázke slobodne vyjadriť. Na druhej strane máme byť neustále otvorení na pôsobenie Ducha Svätého. On nás môže viesť k tomu, aby sme - či už natrvalo, alebo len v niektorých prípadoch - zmenili formu našich stretnutí.

Je veľmi dôležité si **stanoviť** - aspoň približne - **dĺžku trvania spoločného stretnutia**. Odporúča sa maximálne 2 hodiny; nie viac, aby to nebolo unavujúce. Zároveň je dobre určiť si - aspoň približne - aj dĺžku trvania jednotlivých častí stretnutia. Napríklad: začneme modlitbou asi 30 minút, bude nasledovať čítanie Božieho slova a k nemu pripravený výklad asi 30 minút, potom nasleduje vzájomné zdieľanie asi 30 minút a záver asi 10 minút. Je pravda, že niekedy nás Duch môže viesť k tomu, aby sme zotrvali dlhšie v modlitbe, alebo vynechali katechézu a riešili nejaké páľčivé otázky, a pod.

Občas v spoločenstve **dochádza k napätiu kvôli nedochvil'nosti** niektorých členov. Prichádzajú neskôr na stretnutie a ostatní na nich musia čakať. Stretnutie potom začína a samozrejme aj končí oveľa neskôr. Niekedy môže byť príčina neskorých príchodov objektívna, ale myslím si, že najčastejšie je to nedisciplinovanosť. Netreba podporovať túto zlú vlastnosť. Nekonečné diskusie o nedochvil'nosti v spoločenstve nepomôžu. Odporúčam začať stretnutie v dohodnutom čase, aj keď budete možno len dvaja. Kto príde neskôr, nech sa v tichosti zapojí do programu.

Nie nutným, ale predsa neodmysliteľným prvkom stretnutia je **agape** - **pohostenie**. Zvyčajne, ak vznikne nové spoločenstvo a začne sa stretávať (najmä v súkromí), tak každý chce čosi ponúknuť. Je to prirodzené. Ale aby nevznikli z toho „preteky“ kto pripraví lepšie a väčšie pohostenie, je dobre sa o tom na začiatku v spoločenstve porozprávať a dohodnúť na určitých pravidlách (nestretávame sa kvôli pohosteniu). Povedzme, že určitou výnimkou môžu byť meniny alebo narodeniny, ale ani v týchto prípadoch by sa nemalo preháňať.

Agape ne až na konci. Ale môže byť ku, najmä ak nov prichádza z práce a nemali možnosť občerstviť sa alebo niekedy aj naobedovať.

Nemôžeme zabudnúť ani na **miesto a prostredie, v ktorom prebiehajú naše stretnutia**, či už sú to farské alebo iné spoločenské priestory alebo je to v súkromí. Je vhodné podľa možnosti vytvoriť kruh, aby každý na každého videl. Uprostred môže byť postavená horiaca svieca ako symbol Krista, ktorý je svetlom sveta, a Písmo sväté - Božie slovo. Alebo vytvoriť polkruh pred krížom či obrazom Krista, ktorí visí na stene.

Ak sa stretnutia konajú v súkromí, občas dochádza k ohováraniam či posudzovaniu alebo aj závidia. Niektorí totiž môžu mať byt či dom super zariadený a niekto veľmi skromne a jednoducho. Nebolo by správne, ak by sa „tí solventnejší“ oddeľovali od „menej solventných“.

Stretnutie nemusí viesť animátor. Úlohy sa môžu rozdeliť medzi jednotlivých členov. Napríklad jeden bude viesť modlitbu, druhý bude mať katechézu, tretí môže viesť zdieľanie a na budúce stretnutie sa pripraví ďalší. Animátor im môže v tom na začiatku pomôcť a usmerniť ich. Bolo by nesprávne, ak by animátor chcel vždy a všetko viesť sám.

**Radí privítame
Vaše postrehy a skúsenosti
zo života v spoločenstve.**

býva zvyčajne stretnutia. aj na začiatku väčšina člena rovno

Imrich Degro

Ako má prebiehať modlitba v spoločenstve, počas ktorej sa rozlišujú charizmy?

Nejestvujú zaručené recepty a presné pravidlá, lebo Duch vane kedy chce a ako chce. Predsa však zo skúseností mnohých spoločenstiev môžeme rozlíšiť niekoľko dôležitých prvkov.

V rámci spoločnej modlitby môžeme začať vzývaním Ducha Svätého a modlitbami chvál. Potom sa môžeme rozdeliť do menších skupín (6 – 8 ľudí). Je vhodné aby v nich vždy bol aspoň jeden animátor, ktorý už používa charizmy a má skúsenosť s modlitbou za druhých ľudí. Ten, za koho sa bude skupinka modliť, môže byť v strede a ostatní môžu na neho symbolicky vložiť ruky (toto gesto je vhodné vopred vysvetliť).

Počas modlitby je dôležité nechať „priestor načúvania“ – ticho alebo modlitba v jazykoch. **M o d l i t b a** v jazykoch pomáha otvárať dvere vnuknutiam, zvlášť charizmám slova. Slová, obrazy alebo vnemy, ktoré cítia modlitebníci vo svojom srdci, je potrebné vysloviť, a to po poriadku, nie všetci naraz. Je dôležité, aby sa modliaci navzájom počúvali. Spoločná modlitba nie je pretekárskou dráhou, kde si každý sleduje len svoj vlastný smer.

Slovo či obraz, ktorý počas modlitby zaznie, ešte nie je automaticky Božím slovom pre daného človeka. Potrebné je jeho rozlíšenie. Pri ňom majú úlohu viaceré spôsoby rozlišovania. Prvým je odozva v srdci človeka – či slovo ho zasiahne alebo nie. V prípade, že k tomu nepríde, ešte sa nemusí jednáť o falošné proroctvo. Slovo je dobré uchovávať v srdci alebo zaznamenať. Druhým je overenie v praxi. Dôležitým znakom pravdivosti je aj zjednotenie sa viacerých modlitebníkov (viacnásobné potvrdenie). Avšak aj v tomto prípade bude konečné rozlíšenie pravosti charizmy až v praxi.

Chceli ste povedať, že keď si niekto myslí, že má určitú charizmu, ešte to neznamená, že ju skutočne má?

Jestvovanie charizmy nie je v mojej mysli, ale ona je vždy pre praktickú službu. Dokonca aj pri charizmatickom obdarovaní nemusí prísť k jej zviditeľneniu, ak obdarovaný svoj dar nepoužíva pre službu iným.

Benny Hinn, zázračne vyliečený z koktavosti, pripomína: „*Boh ma neuzdravil, keď som sedel v lavici. Neuzdravil ma, keď som šiel dopredu. Neuzdravil ma, keď som sa postavil za kazateľnicu. Urobil ten zázrak, keď som otvoril ústa.*“ Dôležité je overenie v praxi. Charizmu uzdravovania objavíme, len keď vyhľadáme chorých a budeme sa za nich modliť. Dar mocného vyučovania nezistíme, ak vyučovať zo strachu nikde nebudeme. Podobne by sme mohli pokračovať so všetkými charizmami. Charizmy sa overujú v službe. Emiliano Tardif, ktorý 26 rokov slúžil službou uzdravovania, povzbudzoval: „*Všetci sme pozvaní modliť sa za chorých. Dar uzdravovať je pre všetkých pokrstených. Nie je privilegiom len jednej osoby. Je to služba Božiemu ľu-*

du.

Ježiš chce aj naďalej uzdravovať a to cez svojich učeníkov“.

Keď mi niekto počas modlitby prorokuje určitú charizmu, moje srdce tomu povie áno, dá sa to niekde vyskúšať?

Charizmy Ducha Svätého nie sú hračky na skúšanie, ale vaša otázka môže smerovať k vytvoreniu charizmatického priestoru počas modlitbových stretnutí spoločenstiev. Väčšiu charizmiu je možné najprv overiť praxou v malom spoločenstve, kde vládne rodinná atmosféra a je tu možné robiť aj chyby. Týmto chybám sa nikto na začiatku nevyhne.

Úlohou animátorov spoločenstva a služobníkov chvál je pomôcť utvoriť charizmatický priestor počas modlitieb. Pre proroctvo je napríklad veľmi dôležité určité stíšenie v modlitbe. Keď stále niekto hovorí, je veľmi ťažké počuť jemný hlas Ducha, zvlášť, ak človek ešte nie je

dostatočne vyzretý, aby si vytvoril priestor vnútorného stíšenia vo svojom srdci aj uprostred vonkajšieho hluku. Stíšenie v modlitbe môže byť celkom bez hudby, spevu a reči alebo hudobníci budú jemne hrať jednoduchú melódiu. Aby všetci vedeli, že ide o čas počúvania, animátor ho môže slovami krátko uviesť. Inou alternatívou je spoločný spev v jazykoch, počas ktorého ľudia „vypínajú“ svoj vlastný rozum, myšlienky zmlknú a otvára sa priestor pre počúvanie.

Potom, čo spoločenstvo viackrát potvrdí určitú charizmu, môže dotýčným týmto darom slúžiť aj mimo spoločenstva. Overenie sa môže robiť spätnými väzbami, tým, že sa po skončení modlitby nechá priestor na svedectvá a zdieľanie. Na druhej strane určité dary sa môžu prejavovať až mimo modlitbového spoločenstva, zvlášť pri evanjelizácii.

Spomínali ste svedectvá. Nemalo by ísť skôr o vedecké overenia pri niektorých uzdraveniach alebo zázrakoch?

Charizmy nie sú v službách medicíny, ale evanjelizácie. Preto ich používanie je súčasťou kerygmatického ohlasovania a evanjelizácie. Páter Tardif verejne hlásal, že by nikde neprijal pozvanie ku službe uzdravovania, keby pritom nemohol ohlasovať evanjelium. Medicína si môže robiť svoju prácu a je to len k prospechu a väčšej oslave Pána, keď sú niektoré zázraky potvrdené aj modernou medicínou ako „vedecky nevysvetliteľné“. O to však primárne nejde.

V rámci evanjelizácie a charizmatickej služby, napríklad v prípade uzdravenia, je dôležité vyzvať ľudí k tomu, aby dosvedčili svoje uzdravenie. Pri vyslovení slova poznania ohľadom uzdravenia, nemáme žiadnu istotu. Ten, kto sa modlí, slová vyslovuje vo viere. Istota sa získa až vo chvíli svedectva. Tí, ktorí na zhromaždení počujú svedectvo, sami rastú vo viere v živého Ježiša Krista a oslavujú Božiu moc. Tým rastie účinok Božieho uzdravenia a z roviny telesnej sa prenáša do oblasti viery. Úplné uzdravenie Ježišovou mocou sa pre-

Dnes na Vaše otázky odpovedá
ThLic. Andrej Matel

**Máš nezodpovedané otázky?
Nevieš si v niečom rady?
Napíš alebo pošli e-mail.**

javuje vďačnosťou a oslavou Boha, ako to robil jeden z uzdravených desiatich malomocných, ktorý veľkým hlasom velebil Boha (porov. Lk 17,11–18).

Predstavme si ideálny prípad. Niekomu počas modlitby za rozpoznanie chariziem bol prorokovaný určitý dar. Viacerí modlitebníci ho potvrdili. Spoločenstvo pre túto charizmu poskytlo priestor a pozitívne sa overila nielen tam, ale aj počas evanjelizácie. Dá sa charizma ďalej rozvíjať?

Samozrejme, ba dokonca je to veľmi dôležité. Tu treba pripomenúť, že pre používanie chariziem je vždy potrebné aktuálne vnuknutie Ducha Svätého. „Charizmatik“ – čiže každý kresťan, ktorý používa charizmy v praxi – potrebuje rásť v načúvaní Ducha Svätého, čo mu Pán chce aktuálne povedať. Nikto obdarovaný charizmou uzdravovania nemôže samovoľne vyrieknuť slovo o uzdravení s autoritou, ak mu to nezjaví Duch prostredníctvom inšpirácie. Bez vnuknutia nemôže nikto prorokovať ani konať zázraky. Jean Pliya nás napomína: „*Ak nedostanete špeciálne vnuknutie, chráňte sa toho, aby ste chorým dávali falošnú istotu a presvedčivo vyhlasovali slovo o uzdravení. Boha nemožno prinútiť, aby vykonával našu vôľu, ani nemožno predbehnúť jeho zámery*“. Philippe Madre to nazval pokušením voluntarizmu, keď chceme konať namiesto Boha, lebo si myslíme (pretože to cítime), že Boh musí niekoho uzdraviť, len sa treba pomodliť, a bude to.

Učiť sa počúvať Ducha Svätého znamená počúvať svoje vnútro, hlas srdca, v ktorom hovorí Pán. Citlivosť pre hnutia srdca a jemné vnemy môžeme rozvíjať. Je potrebné prekonať strach a s vierou ich vysloviť. Apoštol Pavol píše: „*Máme rozličné charizmy podľa milosti, ktorá bola daná každému z nás: či už dar prorokovať v súlade s vierou, alebo dar slúžiť v službe, alebo učiť pri vyučovaní, či povzbudzovať pri povzbudzovaní*“ (Rim 12,6–8a). Charizmy sa vždy rozvíjajú pri ich vernom používaní v službe.

**Duchu Svätý,
bud' našou školou života.**

Modlitba

Boh zázračne vchádza do srdca každého človeka a pretvára ho na svoj obraz. Niekedy to ide pomaly, inokedy sa dejú hotové zázraky. V čom spočíva ten môj? V Božej prítomnosti, ktorá ma naplňa a dáva mi silu kráčať k večnosti. Tá sila spočíva v modlitbe, ktorá pretvára tento svet.

V živote som stretávala rôznych ľudí, ktorí však nemali živú vieru v Boha. Boli to ľudia skôr povrchní, rovnako ako som bola niekedy ja. Boh sa ma však v jednej mojej ťažkej chvíli dotkol a môj smútok premenil na radosť z Božej prítomnosti. Uvedomila som si, že aj napriek nešťastiu, ktoré dopúšťa je milujúcim Bohom, ktorý vychováva. Moja modlitba sa stala akýmsi rozhovorom medzi mnou a Bohom. Keď som hovorila ja, Boh počúval a keď hovoril On, počúvala som ja.

Pri všetkých tých rozhovoroch som vkladala do Jeho rúk ľudí na ktorých mi záležalo, a ktorí nejakým spôsobom ovplyvnili môj život. Niektorých z nich už ani nestretávam. V tých zase, ktorí sú mi nablízku, vidím ako Boh pôsobí v ich živote a naplňa požehnaním.

Moje modlitby obetujem za tých, ktorí nepoznajú Boha, za ľudí vo svojom okolí, ktorí sú ľahostajní vo viere. Rovnako som dostala milosť postiť sa dvakrát do týždňa o chlebe a vode. A tak moje modlitby znásobujem pôstom.

Ak Božie milosrdenstvo skrze moju modlitbu zachráni hoci len jednu dušu pred večným zatratením, budem šťastná, hoci by som so sebou chcela zobrat' k Bohu čo najviac ľudí.

Ema

Božie milosrdenstvo

Mojej spolupracovníčke po dlhej chorobe zomieral manžel. Ona aj so svojou rodinou si v starostiach a ošetrovaní pri ňom dost' vystáli.

Nadišla najťažšia hodina a ja som jej navrhla, aby sme sa pri jeho posteli modlili. Chorý manžel bol v smrteľnej agónii, ale svoj nesúhlas s modlitbou dával jasne najavo. Z jeho úst bolo zreteľne počuť nadávky. Vtedy som zobrala do rúk brožúrku Božieho milosrdenstva a začala z nej odriekať modlitby. Zrazu sa mi zahmlili okuliare. Musela som brožúrku odložiť a modliť sa vlastnými slovami. S vrúcny srdcom som prosila Božie milosrdenstvo a sestru Faustínu o pomoc.

Úpenlivo som volala: *Sestrička Faustína, Faustinka kde si? Prid', pomáhaj zachrániť dušu tohto zomierajúceho. Milosrdný Bože pomáhaj, prosím.*

Po modlitbách sa chorý trochu upokojil. Začala som s dôverou a odovzdanosťou i naliehavo modliť sa *Korunku k Božiemu milosrdenstvu*. Počas tejto modlitby sa na tvári chorého objavil pokoj. Po krátkej chvíli zomrel.

Aurélia

Ovocie modlitby

Na našich pravidelných týždenných stretnutiach okrem iného píšeme aj prosby, ktoré dávame do spoločného košíka. Potom sa nad nimi vrúčne modlíme. Aj ja som prispela prosbou za mojich blízkych:

Za môjho synovca a jeho manželku, ktorí boli nezamestnaní a s rodinou žili v hmotnej núdzi. Našli si zamestnanie.

Za moju neter, ktorá šťastlivo porodila svoje druhé dieťa a o dva dni nato urobila štátnice na vysokej škole.

Za moju vnučku, ktorá úspešne zmaturovala s vyznamenaním.

Ďakujem mu za to.

Irenka

Ovocie „Charizmy“

Ďakujem za časopis, ktorý je v dnešnej dobe takým svetelným majákom na rozbúrenom mori života.

Agnesa

Služobný tím KChO adresár

Bratislavsko – Trnavská diecéza:

Anton Gubala, Rímskokatolícka farnosť, 908 77 Borský Mikuláš, tel.: 0905 512749.

Elena Ferancová, Krasinského 9, 821 04 Bratislava, tel.: 02 43296917, 0905 335 854, email: seminarelena@zoznam.sk

Alžbeta Šuplatová, (informačné stredisko), Hrubý Šúr 21, 925 25 Hrubý Šúr, tel.: 0905 705949, email: alzbeta.suplatova@pioneer.com

Spišská diecéza:

Milan Hvizdoš, Rímskokatolícka farnosť, 053 01 Harichovce, tel.: 053 4496116.

Anna Gavalierová, Poľná 5/401, 053 14 Spišský Štvrtok, tel.: 0908 073105.

Rožňavská diecéza:

Dušan Lukáč, Rímskokatolícka farnosť, 053 33 Nálepko, tel.: 0903 635996, email: lukacd@psg.sk

Nitrianska diecéza:

Peter Brodek, Kňazský seminár, Samova 14, 950 50 Nitra, tel.: 0911 934788, e-mail: brodek@ksnr.sk

Jozef Dupkala, Gaštanova 14, 010 01 Žilina, tel.: 041 5683444, email: edupkalova@ahoj.sk

Košická arcidiecéza:

Imrich Degro, Kňazský seminár, Hlavná 91, 041 21 Košice; Tel.: 055 6836371, email: degro@ktfke.sk

František Luterančík, Šrobárova 17, 080 07 Prešov, tel.: 051 7757553.

Združenie JAS:

Václav Kocián, J.C. Hronského 17, 960 01 Zvolen, tel.: 0903 571499, email: jaszv@in.slovanet.sk

Vierka Nemcová, J.C. Hronského 17, 960 01 Zvolen, tel.: 0905 656398

Prišli sme ťa chváliť, celkom blízko stáť ...

V pondelok 8. mája 2006 sa v Prešove vo farskom kostole Krista Kráľa na sídlisku Sekčov uskutočnilo diecézne stretnutie Katolíckej charizmatickej obnovy Košickej arcidiecézy. Cieľom stretnutia bola duchovná obnova členov a sympatizantov KCHO, vzájomné povzbudenie vo viere, budovanie živého vzťahu k Ježišovi.

Na veľkú radosť všetkých sa zišlo početné spoločenstvo asi viac ako 100 ľudí. Prijemné a úprimné prijatie vo farnosti, zvitavanie sa účastníkov, vzájomná otvorenosť, láska a úcta naplnili naše srdcia radosťou z osobného stretnutia. Všetci sme cítili, že to Pán nás tu pozval a je medzi nami a my sme sa zišli, aby sme ako spoločenstvo vzdávali JEMU chvály a vďaky.

Po privítaní otcom Imrichom boli modlitby chvál, ktoré animovala sestra Eva zo spoločenstva sv. Michala archanjela v Košiciach. Ježiš nám prisľúbil, že nás nenechá samých ako siroty, že príde k nám. Pošle nám Tešiteľa - Duča Svätého. Spolu sme prosili Pána, aby prišiel a naplnil nás Duchom Svätým. A naozaj sme zakúsili, že Boh je verný, jeho prisľúbenia sú pre nás i v túto dobu. Duch Svätý nás naplnil radosťou a pokojom. Všetci - ako jedno srdce - nerozdelení, sme vzdávali Bohu chvály.

Program pokračoval prednáškou „Zbrane proti duchovnému útlaku“, ktorú nám predniesla sestra Katka zo spoločenstva sv. Michala archanjela v Košiciach. Mnohí sme v nej našli odpoveď na naše otázky: *Prečo Pane? Ved' snažím sa žiť podľa tvojej vôle a predsa ...* Katka nám v prednáške pripomenula dôležitú pravdu: zostať verní Pánovi v ťažkostiach. Uviedla zbrane proti duchovnému útlaku: nedovoliť pocitom, aby nám diktovali; modlitba je jediné miesto, kde dostaneme silu; pokračovať v konaní toho, čo je správne; sú veci, proti ktorým sa musíme vzoprieť; spoľahnúť sa na Božiu milosť; radosť sa a ďakovať i chváliť Pána.

Brat, sestra neboj sa používať tieto zbrane. Nebuď znechutený. Ved' TY patíš Ježišovi. On je víťaz, ktorý premohol moc zlého. Dôveruj mu, obracaj sa na NEHO samého.

Vrcholom stretnutia bolo spoločné slávenie svätej omše. V homílii otec Imrich upriamil našu pozornosť na nášho Pastiera Ježiša. My sme jeho stádom, ktoré ON vedie svojou rukou.

V závere slávenia každý osobne pristúpil pred Ježiša prítomného v Oltárnej sviatosti a prijal osobné požehnanie. Vyjadril Ježišovi, že ho miluje, pozýva ho do svojho života. Dotyk Ježišovej milujúcej lásky u každého z nás sa osobitne prejavoval. Pán nás požehnal pre ďalší náš život, dodal silu, odvahu, naplnil nádejou a dôverou, že iba život s Ním a pre Neho má zmysel. Pán sa ukáže tým, ktorí hľadajú Jeho tvár.

Plní radosti sme ukončili stretnutie „hodovaním“. Zdieľali sme sa, ako Pán pôsobí v našich životoch. Hodnotili sme, že stretnutie bolo obohatením pre každého účastníka. Nebol nikto, kto by ľutoval čas a námahu, že sa zúčastnil na tejto akcii.

Eva

Formačné stretnutie vedúcich KChO

Tretie celoslovenské stretnutie vedúcich spoločenstiev Katolíckej charizmatickej obnovy sa uskutoční **18. - 19. augusta 2006** v Žiline. Hlavným prednášateľom bude **Charles Whitehead**, dlhoročný pracovník vo formácii vedúcich spoločenstiev charizmatickej obnovy v Anglicku.

Dalšie informácie budú zaslané na adresy vedúcich spoločenstiev, prípadne ich môžete získať na sekretariáte KCHO.

Škola modlitby

Spoločenstvo sv. Michala Archanjela v Košiciach Vás pozýva na **Školu modlitby** v charizmatickom duchu, ktorá sa uskutoční **31. 8. - 3. 9. 2006** v rekreačnom zariadení ZO OBUV Bardejov - **Mníchovský potok**. Téma: **slávenie Eucharistie**. Cena 1100 Sk (ubytovanie, strava). Bližšie informácie 0908 369601.

Objednávka časopisu

Meno:
 Priezvisko:
 Ulica:
 Mesto:
 PSČ:
 tel.: /
 Počet kusov:
 Pošlite na adresu: Imrich Degro,
 Hlavná 91, 042 03 Košice alebo
 e-mailom: degro@ktfke.sk.

13. Charizmatická konferencia Obnovy a evanjelizácie v Duchu Svätom

S požehnaním nitrianskeho biskupa Mons. Viliama Judáka sa uskutoční v dňoch **14. až 16. júla 2006** v **Mestskej športovej hale Žilina - Bôrik 13.** **Charizmatická konferencia** Obnovy a evanjelizácie v Duchu Svätom na tému: **Príd', Duchu Svätý! Príd' na Slovensko a prebud' všetko! Príd' na mocný príhovor Nepoškvrneného Srdca Sedembolestnej! Príd', aby nastali „nové turíce“ bl. Jána XXIII., „civilizácia lásky“ Pavla VI. a „jar Ducha“ Jána Pavla II.!**

V duchu tohto programového hesla budeme ďakovať Pánovi za 20 rokov katolíckej charizmatickej obnovy na Slovensku a vyprosovať si svetlo a požehnanie na uskutočnenie Božej vízie pre nás v blízkej budúcnosti.

Hlavným prednášajúcim bude misionár **P. Dheeraj Sabu** z Indie, charizmatický evanjelizátor, apoštol mladých a severnej Indie, zakladateľ skupín „Ježišovej mládeže“ a Indickej misijnej spoločnosti.

Spev bude viesť a doprevádzať ako po minulé roky vynikajúca evanjelizačná mládežnícka skupina „**Rieka**“ zo Žiliny. Konferovať a moderovať modlitby bude tím vedený Vierou Nemcovou zo Združenia Jas.

PROGRAM

- začiatok v piatok o 9.30h.
- koniec v nedeľu o 14.00h.
- Božie slovo, prednášky, sv. omše, modlitby, chvály a spevy, svedectvá, modlitby za uzdravenie, vnútorné oslobodenie a naplnenie Duchom Svätým i radostné spoločenské bratov a sestier v Ježišovi.

KONFERENČNÝ PRÍSPEVOK

- celé tri dni 380,- Sk
- piatok 130,- Sk
- sobota 150,- Sk
- nedeľa 100,- Sk

Učni, študenti a žijúci iba z minimálnej soc. podpory (potrebne predložiť doklad) majú 50% zľavu (celé tri dni 190,- Sk; piatok 60,- Sk; sobota 80,- Sk a nedeľa 50,- Sk).

UBYTOVANIE

- internáty 200,- Sk / noc
- vlastné karimatky 50,- Sk / noc

STRAVOVANIE

- individuálne v bufetoch a stánkoch v Športovej hale, príp. v blízkych reštauráciách.

TERMÍN PRIHLÁSENIA

- do 4. júla 2006
- pri včasnom príchode pri prezentácii

PREZENTÁCIA ÚČASTNÍKOV

- štvrtok od 16.00 do 21.30 h. v Študentskom domove Veľký Diel, Vysokoškolákov 20 (medzi halou a sídliskom Vlčince)
- piatok, sobotu a nedeľu od 7.30 h v Športovej hale

POUKÁŽKY A INFORMÁCIE

- Združenie Jas, J. C. Hronského 17, 960 01 Zvolen,
- č. t. 045 5330962
- e-mail: jaszv@in.slovanet.sk
- www.jas-zv.sk

Organizačný výbor

Chariknižnica ...

Hans Buob Dary Ducha svätého

Kniha je prepisom prednášky, ktorá odznela v r. 1983 pre vedúcich modlitebných skupín v Lineckej diecéze (Rakúsko). Autor v nej vyjadruje praktické skúsenosti, čím sa toto nevelké dielko stáva hodnotným najmä pre animáciu modlitebných stretnutí. Medzi iným predkladá otázky i odpovede ohľadom chariziem slova a ich používania v spoločensťve, ako aj vedenia modlitby. Dotýka sa aj problematiky vzťahu medzi charizmou a úradom, charizmou a sviatosťami, charizmou a milosťou posväcujúcou. Kniha vyšla v Karmelitánskom nakladateľstve v r. 1996.

Philippe Madre Dar poznání

Už podnadpis knihy *Proroctvo v službách Cirkvi* naznačuje o čom bude reč. Cirkev nás neustále nabáda, aby sme sa usilovali o charizmy, zvlášť o dar proroctva. Ak bude tento dar používaný múdro, bude prinášať veľké ovocie. Autor - člen komunity Blahoslavenstiev - nám najprv vysvetľuje, čo je podstatou tejto charizmy. Neskôr sa pokúša analyzovať ovocie, ktoré prináša používanie charizmy. Nezabúda ani na jej význam pre evanjelizáciu. Samozrejme, dotýka sa aj otázky rozlišovania. Knihu vydalo Karmelitánske nakladateľstvo Kostelní Vydří v r. 2000.

Vydáva: Rada pre Katolícku Charizmatickú Obnovu Slovenska (RKChOS)

Kontakt: Hlavná 91, 041 21 Košice, tel.: 055 6836371, e-mail: degro@ktfke.sk

Šéfredaktor: Imrich Degro

Redakčná rada: Václav Kocián, Elena Ferancová, Dušan Lukáč

Tlač: Pavol Šidelský - AKCENTPRINT, 080 01 Prešov, tel.: 051 7722921, 0907 925822

Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu textov zaslaných na uverejnenie.

Všetky príspevky je možné lubovoľne preberať s uvedením zdroja.

„Charizma“ vychádza ako občasník pre vnútornú potrebu členov a sympatizantov KChO.

Dobrovoľné príspevky môžete posielat' na účet: Všeobecná úverová banka, č. účtu: 1800629557/0200.